

[Finansministeren.]

Vej til den svenske Presse. Ja, det er rigtigt. Korrespondenter, der sidder her, rimeligvis danske Journalister, har i den sidste Tid Gang paa Gang sendt Artikler til den svenske Presse, hvor den danske Stats Stilling ikke er blevet fremstillet i et særlig godt Lys. Det er det, man kalder Fædrelandssind i udvidet Forstand! Jeg skal oplyse, at man har ikke fra dansk Side følt sig for, om der skulde være Mulighed for at optage et Laan i Sverige, og Forlydendet er derfor ganske urigtigt.

De Penge, der skal anvendes til Beskæftigelse herhjemme, bør efter min Mening fortrinsvis søges fremskaffet paa det hjemlige Pengemarked, og store udenlandske Laan til Fremme af Indkøb af Varer i Udlandet maa jeg anse for uheldige.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale Forslaget til velvillig Behandling i dette høje Ting.

Formanden: Dernæst har Ministeren for Landbrug og Fiskeri Ordet for at fremsætte det for hans Vedkommende nu anmeldte Lovforslag.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): Jeg har herved den Ære for det høje Folketing at fremsætte *Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 92 af 31. Marts 1931 om Oprettelse af et Fiskerinævn for Færøerne*. Ifølge § 4 i Lov om Oprettelse af et Fiskerinævn for Færøerne skal Loven forelægges til Revision i Rigsdagssamlingen 1936—37. Færøernes Lagting har foreslaaet, at Loven forlænges for et Tidsrum af 6 Aar med den Ændring, at Bestemmelsen i Lovens § 1, sidste Stykke, om, at Nævnets Medlemmer har Tavshedspligt, udgaar, da Bestemmelsen har vist sig overflødig.

Forslaget gaar derfor ud paa, at Loven forlænges for et Tidsrum af 6 Aar, idet i § 4 Ordene „1936—37“ ændres til „1942—43“, og at den omtalte Bestemmelse om Tavshedspligt udelades.

Jeg skal anbefale Forslaget til velvillig Behandling i det høje Folketing.

Formanden: Derefter har Ministeren for offentlige Arbejder Ordet for at fremsætte de for hans Vedkommende anmeldte Lovforslag.

Ministeren for offentlige Arbejder (Fisker): Jeg har den Ære for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Bemyndigelse til Foretagelse af visse Ekspropriationer m. v.* Lovforslaget bemyndiger Ministeren til

at erhverve de fornødne Arealer til Statsbanernes Stations- og Sporanlæg, hvortil Bevilling er givet eller vil blive givet for Finansaaret 1937—38, samt til, i Henhold til Forslagets § 2, at lade erhverve enkelte mindre Arealer ved forskellige Banestrækninger til Supplering af Sneværnsforanstaltninger, der, ikke mindst i den sidste Vinter, har vist sig ikke at være tilstrækkelig effektive. § 3 hjemler Fritagelse for Skatter og Afgifter i det sædvanlige Omfang for de saaledes erhvervede Arealer, og i Henhold til § 4 gives en tilsvarende Fritagelse for Arealerhvervelser, der foretages eller er foretaget i Henhold til den saakaldte Krydsningslov, Lov Nr. 28 af 1. Februar 1930.

Jeg tillader mig at anbefale Forslaget til det høje Tings velvillige Behandling.

Jeg skal dernæst tillade mig at fremsætte *Forslag til Lov om Ændring af Luftfartsloven*. Den gældende Luftfartslov er fremgaaet som Resultat af et fællesnordisk Samarbejde, saaledes at de Lovbestemmelser der paa Luftfartens Omraade er gældende i Danmark, Norge, Sverige og Finland, i det store og hele er ganske ensartede.

Siden Udarbejdelsen af denne Lovgivning har de 4 Lande alle tiltraadt Luftfartskonventionen af 13. Oktober 1919, der nu omfatter ikke mindre end 30 Lande, og de to første Paragraffer i Lovforslaget tilsigter da at tilvejebringe Overensstemmelse mellem Konventionen og den gældende danske Luftfartslov.

§ 1 i Loven om Luftfart af 1. Maj 1923 giver en Definition, hvorefter der ved Ordet „Luftfartøj“ forstaaes Flyvemaskiner, styrbare Luftskeibe og frie Balloner, og der haves kun Hjemmel til at bringe Lovens Bestemmelser til Anvendelse paa denne Art af Luftfartøjer. Imidlertid omfatter „Luftfartøjer“ i Konventionens Betydning af Ordet tillige en Række andre Luftfartøjer, saasom Svæveflyvemaskiner, „Glidere“, Standballoner m. m., og Forslagets § 1 har da som allerede nævnt til Opgave at skabe den fornødne Lovhjemmel for Udfærdigelse af Bestemmelser, som ogsaa omfatter Brugen af disse Luftfartøjer.

I Henhold til Luftfartskonventionen af 13. Oktober 1919 har Fartøjer fra de Lande, der har tiltraadt Konventionen, Ret til at overflyve og lande paa hinandens Territorier, alene med den Begrænsning, at de enkelte Stater kan forbeholde deres egne Luftfartøjer den erhvervsmæssige Transport af Personer eller Gods mellem to Steder inden for deres Territorium og med Ret til at gøre Oprettelsen og Driften af regelmæssige Luftruter paa deres Terri-